

Jindřich Kulhavý: Ideologie versus sport a realita

- CZ24 News | 6. ledna 2024

ČR / RUSKO / SVĚT: Protiruská hysterie dosahuje neuvěřitelných výšin. Sebedestrukční chování Evropské unie už nese první výsledky. Jestliže tzv. Green Deal znamená přepouštění vedoucích příček například v automobilovém průmyslu Číně, v energetice nesmyslně vysoké ceny elektřiny, které jsou nejzřetelnější právě v České republice, pak antiruské nálady, opět právě u nás nejvyššponovanější, vedou k ztrátě ruského trhu, zdražování všeho spojeného s ruským přírodním bohatstvím a nakonec i složitý možný návrat ke konstruktivním vzájemným vztahům.

Představiteli nejvýraznějšího odporu k Ruské federaci jsou zástupci generace, která na vlastní kůži nikdy skutečně nepocítila, co to znamená žít ve vlivu KSSS a jejího politbyra. V reálu tak nemají z čeho vycházet s výjimkou pokroucených historických faktů. Jejich prarodiče už jim asi moc vyprávět o 2.světové válce nemohou, takže o strastech národa žijících jako součást Velkoněmecké říše ovládané nacisty, a nakonec osvobozeného rudoarmějci, netuší vůbec nic. Po třech následujících letech došlo k násilnému přechodu k socialismu, ale byl to československý národ, který si zvolil cestu „reforem“ pod vedením Klementa Gottwalda a komunistů. Jistě, vliv Moskvy byl značný, ale díky vítězství nad Německem vcelku logický a nové geopolitické rozdělení vznikalo již před koncem války a bylo důsledkem vzájemných dohod Západu se Sovětským svazem. Tedy mezi vítězi nad nacismem, přičemž podstatně větší úsilí a obětí vzešlo z východu Evropy.

Dalších 41 let nebylo procházkou růžovým sadem přerušenu událostmi let 1968 a 1969, nicméně nakonec po komunistech nezůstala zaostalá, spálená a zadlužená země, jak nám mnoho současných liberálů tvrdí. A zeptáte li se lidí z generace tzv. Husákových dětí, jen těžko si někdo z nich bude stěžovat na své dětství, na tehdejší atmosféru a zážitky. Přestože má svou určitou úlohu sentiment a některé možnosti byly skutečně omezené (cestování, budování kariéry nezávislé na stranické příslušnosti či sportovní rozvoj a uplatnění v zahraničí), v celku byla Česká republika vnímána jako nejperspektivnější stát ze socialistického bloku. Rozvinuté školství a zdravotnictví mu můžeme závidět i nyní, stejně tak rozsah schopností vyrábět vše, co tehdy lidé potřebovali. Průmyslové, potravinářské a zemědělské podniky se později staly kořistí pro západní lupiče, především ODS a částečně ČSSD lze označit za největší viníky současného tristního ekonomického stavu země. Co se dělo v devadesátkách za dohledu ikonizovaných Havla a Schwarzenberga, to lze považovat za strašidelné. Další dvě desetiletí už politici jen paběrkovali, ale přesto kradli ve velkém a Milda Kalousek se i tak stihnul zapsat v tomto směru mezi legendy.

Jak jsme výše uvedli, současní největší odpůrci Ruska již Sovětský svaz v podobě správce východního bloku nezažili a vůbec si tak neuvědomují, že současné Rusko nemá se bývalým Sovětským svazem moc společného. Pirátská sebranka s většinou členů narozených na konci či až po rozpadu socialistického zřízení tak svou ideologii staví na velmi vratkých základech. Ukázkou pochybného charakteru je nejen samotný předseda a anarchista Bartoš, ale především antirus Lipavský zatahující nás doslova do nenávislného postavení hlavní hlásné trouby Západu. Naprostá neschopnost pochopit základy úspěšné diplomacie a snaha zviditelnit sebe a svou stranu v širším než vnitrostátním měřítku je zoufalá a bude mít tragické následky pro nás všechny. Zapomenout však nesmíme ani na ostatní ze současného vedení státu. Pekarová Adamová, Fiala, Černochová či třeba mopsík Řehka jsou doslova posedlými nenávistí k Rusku stojícímu výrazně proti všepohlcujícímu „liberálnímu“ Západu v čele s USA. Ztráta soudnosti Pětikoalice je zjevná a jejich schopnosti odpovídají totálnímu vymytí

mozků.

Protiruské a ideologicky pochybné nálady se destruktivně projevují nejen v ekonomice, průmyslu, zemědělství, ale i ve sportu. Snaha ponížit Rusko je v něm nejzjevnější. Vyřazení ze soutěží ruských a běloruských reprezentantů či jim neumožnit oslavovat vítězství v národních barvách či za zvuku jejich hymny je ukázkou nepřipustného prolínání politiky do sportu. Hlavním inkvizitorem u nás se stal bývalý hrdina z Nagana Dominik Hašek, v jehož současném tažení proti Rusku lze vnímat schizofrenii a obrovskou nenávist, přestože on sám v ruské Ufě v době výluky NHL strážil branku v Rusi organizované KHL. Vše je zapomenuto a nyní se z Haška stal naprosto bezprecedentní kritik všeho ruského. Nově zlikvidoval po dvou dnech kontrakt slovenského brankáře Hudáčka na Kladnu, který se do naší hokejové extraligy přesunul po pěti letech angažmá v Astaně z Kazachstánu. Tedy nikoliv z Ruska, stačilo, že chytal ve stejné KHL, jako kdysi Hašek.

Tlak na majitele kladenských Rytířů Jágra ze strany médií, bezcharakterních politiků, ideologů a Haška byl natolik obrovský, že ho ani legenda našeho sportu neustála. Dominátor se totiž úplně zbláznil a při jakékoliv zmínce o spojení našeho sport s Ruskem, kde on sám vydělal slušné peníze, v něm probouzí obrovský vztek. Dokonce zaútočil i na vedení kanadsko-americké NHL za angažování ruských elitních hokejistů a je schopen čehokoliv, čím by dal najevo důsledek svého převléknutí kabátu a snaze proniknout do politiky. V kontrastu s ním je poté přístup ruských sportovců odmítajících účastnit se za ponižujících podmínek sportovních akcí typu Olympijské hry. Mimochodem, slyšeli jste sborově zpívat přepracovanou ruskou hymnu. Není jiný národ na světě, který by byl tak hrdý při její prezentaci.

Zlomit Rusy je pro současný Západ nemožné. Odnесou to tedy všichni, kdo s nimi mají něco společného? V USA a Kanadě nikoliv, tam i Rusové hrají a jsou uznávaní. U nás stačí hrát v Rusku, vyslovit se o této zemi pozitivně či prostě jen mlčet a neřvat nahlas cosi o veřejném nepříteli. Ta zaslepenost a tupost protiruských odpůrců nemá daleko k nacistům nesnášejícím Židy či ke skinheadům nenávidějícím všechny jiné rasy, než je bílá. Naopak preferování Ukrajiny, mimochodem značně ovlivněné nacismem, na úkor Ruska, je prostě pouhým fanatismem. A najít si oběť v hokejovém brankáři vrcholem trapnosti připomínající pátera Koniáše při pálení českých knih.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)